

ایران عضو دائم باشگاه علمی آثار تشعشعات هسته‌ای سازمان ملل شد

به گزارش شبکه اطلاع رسانی هرمز؛ به دنبال چندین دور مذاکره بر سر پیش‌نویس قطعنامه ارائه شده از سوی استرالیا در کمیته ویژه سیاسی و استعمارزدایی و تصویب اجماعی آن در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، جمهوری اسلامی ایران توانست جایگاه خود را از وضعیت «ناظر» در این نهاد علمی برجسته بین‌المللی به «عضویت کامل» ارتقا بخشد.

با توجه به محدودیت‌های مرتبط با فرآیند پیوستن به این کمیته علمی که عمدتاً در اداره کشورهای بلوک غرب است، جمهوری اسلامی ایران اقدامات و رایزنی‌های دیپلماتیک خود را از نشست شصت و ششم مجمع عمومی در سال ۲۰۱۱ آغاز کرد و در نهایت پس از چندین دور مذاکره طی سال‌های اخیر، عضویت دائم و کامل کشورمان در نشست مجمع عمومی امسال به تصویب رسید.

در قطعنامه مصوب امسال از کشورمان دعوت شده است تا با حضور یک دانشمند هسته‌ای در نشست‌های آنسکر مشارکت نماید.

لازم به ذکر است علاوه بر جمهوری اسلامی ایران، کشورهای نروژ، الجزائر و امارات متحده عربی نیز به عضویت این نهاد علمی وابسته به سازمان ملل درآمدند.

پیشینه آنسکر

به دنبال وقوع حادثه چرنوبیل و فوکوشیما این دغدغه جهانی شکل گرفت که در صورت وقوع سوانح طبیعی از جمله سیل، زلزله و نظایر آن و یا حوادث غیر مترقبه ناشی از خطای انسانی چگونه می‌توان آخرین دستاوردهای علمی مربوط به بررسی و چگونگی مقابله با اثرات تشعشعات اتمی ناشی از چنین رخدادهایی را به اشتراک گذاشت. بدین منظور، کمیته علمی سازمان ملل متحد درباره آثار تشعشعات هسته‌ای (آنسکر) بر اساس قطعنامه ۹۱۳ (X) در ۳ دسامبر ۱۹۵۵ و با هدف جمع‌آوری و ارزیابی اطلاعات در مورد تشعشعات اتمی که انسان‌ها در معرض آن قرار می‌گیرند و تأثیرات احتمالی چنین مواجهه‌هایی تشکیل

این کمیته در ابتدا متشکل از دانشمندان ارشد ۱۵ کشور عضو سازمان ملل متحد، یعنی آرژانتین، استرالیا، بلژیک، برزیل، کانادا، چکسلواکی، مصر، فرانسه، هند، ژاپن، مکزیک، سوئد، بریتانیا، ایالات متحده آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی بود.

دو گزارش اساسی اولیه آنسکر که در سالهای ۱۹۵۸ و ۱۹۶۲ به مجمع عمومی ارائه شد، زمینه‌های علمی را ایجاد کردند که بر اساس آن معاهده منع آزمایش نسبی در مورد منع آزمایش سلاح هسته‌ای در جو در سال ۱۹۶۳ مذاکره و امضا شد.

در طول دهه‌های بعد، آنسکر به مرجع رسمی بین‌المللی در مورد سطوح و اثرات تشعشعات اتمی تبدیل شد که برای اهداف صلح‌آمیز از جمله مصارف پزشکی و همچنین نظامی و برگرفته از منابع طبیعی و همچنین ساخت بشر استفاده می‌شود و از این‌رو عضویت در این نهاد عالی‌رتبه بین‌المللی بسیار حائز اهمیت است.

آنسکر همچنین به طور منظم وضعیت سلامت بازماندگان بمباران اتمی ژاپن در سال ۱۹۴۵ و سایر گروه‌های در معرض آن را به همراه پیشرفت‌های علمی درباره آثار مثبت تشعشعات هسته‌ای برای سلامتی افراد را ارزیابی می‌کند. این ارزیابی‌ها شامل بررسی اثرات سرطانی و غیر سرطانی تشعشعات هسته‌ای، اثرات آن بر سیستم ایمنی، و پاسخ‌های سلولی به قرار گرفتن در معرض تابش می‌شود.

بررسی‌هایی نیز در مورد مواجهه‌های پزشکی، عمومی و شغلی انجام می‌شود. قرار گرفتن در معرض تشعشعات ناشی از حوادث، اثرات سلامتی حادثه چرنوبیل و اثرات تشعشع بر موجودات زنده غیر انسانی.

در حال حاضر ۲۷ کشور (آرژانتین، استرالیا، بلاروس، بلژیک، برزیل، کانادا، چین، مصر، فنلاند، فرانسه، آلمان، هند، کره جنوبی، اندونزی، ژاپن، مکزیک، پاکستان، پرو، لهستان، روسیه، اسلواکی، اسپانیا، سودان، سوئد، اوکراین، انگلستان و ایالات متحده آمریکا) عضو دائم این کمیته بوده که با تبدیل عضویت چهار عضو ناظر (ایران، نروژ، الجزائر و امارات متحده عربی)، تعداد اعضای دائم آنسکر به ۳۱ عضو افزایش پیدا می‌کند.

انتهای پیام/